Dosarul nr. 2-24127325-05-3a-09122025

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Judecător: Ina Pruteanu

D E C I Z I E
în numele Legii

07 iulie 2026 **municipiul Cahul**

Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
Președintele completului, judecător Evgheni BANCOV
Judecătorii Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO
cu grefierul Daniela JOROVLEA

În lipsa părților, legal citate

examinând în ordine de apel, cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului, la cererea de apel depusă de Sergiu Arnăut împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 mai 2025,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 08 noiembrie 2024, Sergiu Arnăut s-a adresat în instanța de judecată împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) cu privire la obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual privind calcularea și achitarea suplimentară în beneficiul lui Sergiu Arnăut, judecător în demisie, a îndemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcție de judecător.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 132 din 25 aprilie 1995 a fost numit în funcția de judecător al Judecătoriei sectorului Râșcani, or. Chișinău pe un termen de 5 ani. Ulterior, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1430 din 26 aprilie 2000, a fost numit în funcția de judecător, până la atingerea plafonului de vârstă. În temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1707-III din 27 februarie 2004 a fost numit prin transfer, în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

Conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 208/17 din 07 mai 2024, la cerere, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și k) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, reclamantul a fost eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău începând cu data de 04 mai 2024.

Prin Ordinul Curții de Apel Chișinău nr. 431-p din 11 septembrie 2024, a fost dispusă achitarea îndemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcție de judecător, deși reclamantul a deținut funcția de judecător începând cu 25 aprilie 1995 până la 04 mai 2024, adică 29 ani deplini.

Sergiu Arnăut a indicat că, în conformitate cu art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544, judecătorului care a plecat onorabil din sistem i se plătește o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător. Consideră că această prevedere nu a fost corect aplicată în privința sa în aprecierea vechimii de 22 ani pentru achitarea îndemnizației unice de concediere, or nu a comis careva fapte care discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător, care l-ar degreva de acest drept prin prisma art. 26 alin. 5^1.

În opinia reclamantului, faptul suspendării din funcția de judecător în perioada 12 decembrie 2017 – 21 noiembrie 2023, nu poate constitui drept temei pentru a refuza achitarea îndemnizației în temeiul ari. 26 alin. (3) din Legea nr. 544 pentru această perioadă, deoarece legea condiționează achitarea îndemnizației reieșind din numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător, adică întreaga perioadă în care persoana a deținut funcția de judecător.

A menționat că, la 21 decembrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat Hotărârea nr. 558/37 prin care a anulată suspendarea reclamantului din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, dispusă prin Hotărârea nr. 813/36 din 12 decembrie 2017, cu reluarea activității în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău.

Astfel, în conformitate cu art. 24 alin. (4) din Legea nr. 544, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărâre de achitare ori de încetare a procesului penal (...), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

Consideră că urma să-i fie dispusă achitarea indemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului meu mediu lunar la 29 ani compleți de activitate în funcție de judecător, nu pentru 22 ani, or, suspendarea sa din funcție a avut loc datorită neprofesionalismului organelor de urmărire penală și ale procuraturii, care i-au adus acuzații ilegale și nefondate, astfel încât, în perioada suspendării sale din funcție – din 12 decembrie 2017 până la 21 noiembrie 2023 a fost lipsit de dreptul la muncă și de posibilitatea de a primi remunerarea cuvenită, în circumstanțe independente de voința sa, urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, fapt constatat și recunoscut prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central (dosarul penal nr. 1- 512/201809-1-16272-23102018) din 07 noiembrie 2022, cât și prin decizia Curții de Apel Bălți nr. 1a- 958/2022 din 05 decembrie 2023.

Respectiv, în circumstanțele în care a fost anulată suspendarea sa din funcție și a fost repus în toate drepturile avute anterior, din motivul constatării de către instanțele de judecată a nevinovăției și irelevanței reclamantului în raport cu faptele incriminate, pe cale de consecință, au fost stinse retroactiv toate cauzele și efectele suspendării sale din funcția de judecător.

Prin urmare, la data demisiei, reclamantul a avut o vechime în muncă de 29 ani deplini, care urmau a fi luați la baza de calcul a indemnizației unice. Excluderea perioadei de suspendare din vechimea în muncă o consideră absolut ilegală.

La 07 octombrie 2024 Sergiu Arnăut a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere prin care a solicitat emiterea actului administrativ cu privire la calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 29 ani deplini de activitate.

Prin răspunsul nr. 4-35/4-2285 din 16 octombrie 2024, Curtea de Apel Chișinău i-a comunicat reclamantului că, din motivul contestării în ordine de recurs a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2024, actul administrativ emiterea căruia l-a solicitat, urmează a fi emis prioritar în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile, în speța dată, invocându-se prevederile art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014.

Consideră că motivul de drept invocat de pârâtă, nu are nicio relevanță cu solicitarea sa privind emiterea actului administrativ cu privire la calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 29 ani deplini de activitate, or art. 68 alin. (21) din Legea nr. 181/2014 se referă la efectuarea plăților în baza documentelor executorii, situație care nu este incidentă speței de referință.

Totodată a reținut că decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2024 privește casarea sentinței instanței de fond în latura penală, fiind contestată în ordine de recurs pe aceste temeiuri, deci nu are nimic comun cu normele art. 68 din Legea nr. 181/2014 referitoare la documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național, precum și din contul autorităților /instituțiilor bugetare.

Cererea de concretizare la cererea de chemare în judecată. /f.d. 60/.

La 25 martie 2025, Sergiu Arnăut a depus o cerere privind concretizarea cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat dispunerea încasării de la Curtea de Apel Centru în beneficiul lui Arnăut Sergiu a sumei prejudiciului cauzată de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 - până la 06 februarie 2025 în sumă de 5360,10 lei.

Temei pentru depunerea cererii de concretizare a invocat faptul că Curtea de Apel Centru a executat parțial cerințele privind emiterea actului administrativ în partea cerinței privind achitarea îndemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcție de judecător.

Cererea de renunț de la cererea de la cerința de bază. /f.d. 67/.

Tot la 25 martie 2025, Sergiu Arnăut a depus cerere privind renunțarea la cerința de bază prin care s-a solicitat obligarea pârâtului să emită actul administrativ individual favorabil în partea cerinței privind achitarea îndemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcție de judecător.

Poziția instanței de fond. /f.d. 83/.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 mai 2025 a fost admisă cererea depusă de reclamantul Sergiu Arnăut de renunțare la pretenția privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

S-a încetat procesul intentat la cererea de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

S-a explicat reclamantului Sergiu Arnăut că odată cu încetarea procesului nu se admite o nouă acțiune împotriva aceleiași persoane, cu același obiect și pe aceleași temeiuri.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind încasarea prejudiciului.

Solicitarea și argumentele apelului. /f.d. 88, 112-113/.

Nefiind de acord cu hotărârea, reclamantul Arnăut Sergiu prin intermediul avocatei Nina Garștea, la data de 12 iunie 2025 a contestat-o cu apel, solicitând admiterea cererii de apel și

casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea formulată de reclamant.

În motivarea cererii de apel a menționat că, instanța de fond a interpretat eronat și a aplicat incorect legislația incidentă speței și anume prevederile art. 145 din Codul muncii, limitând aplicabilitatea compensării pierderilor doar la salarii, ignorând natura juridică a îndemnizației de concediere ca plată cu caracter salarial. Astfel, conform art. 145 din Codul muncii, *Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reţinerea acestuia a constituit cel puţin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar.*

Punctează că, prima instanță a omis să analizeze că îndemnizația de concediere pentru judecători constituie o plată derivată din relația de muncă specifică, cu caracter compensatoriu pentru activitatea realizată și nu poate fi tratată diferit față de alte plăți salariale în ceea ce privește efectele întârzierii. Aplicarea deficitară a modului de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535/2003. Deși pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 535/2003 exclude din indexare anumite categorii de plăți, inclusiv ,,indemnizațiile de concediere", această excepție se referă la indemnizațiile prevăzute în Codul muncii pentru angajații obișnuiți (art. 186 CM) și nu la îndemnizația unică de concediere a judecătorilor, care are o natură juridică distinctă.

Mai susține că, instanța a interpretat superficial art. 2006 alin. (4) din Codul civil, care prevede că în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.

În speță, Curtea de Apel Centru avea obligația legală clară de a achita îndemnizația conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 344/1995, iar întârzierea de aproape 9 luni (de la 04 mai 2024 până la 29 ianuarie 2025) nu poate fi justificată prin ,,diligență rezonabilă" când decizia Cărții de Apel Bălți era definitivă și executorie. Or, îndemnizația unică de eliberare, odată stabilită prin act administrativ sau hotărâre judecătorească, este supusă actualizării cu indicele preturilor de consum de la data creării obligației până la plata efectivă, devenind o datorie certă și o obligație de valoare, care se ajustează automat cu inflația.

Consideră că, instanța de fond a acceptat necritic argumentația părții intimate că art. 68 alin.(2^1) din Legea nr. 181/2014 privind finanțele publice justifica suspendarea plății. Această normă se referă la ,,dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor" și nu la plățile curente ale îndemnizațiilor de concediere. Îndemnizația de concediere nu constituie o ,,dezafectare incontestabilă" în sensul art. 68 alin. (2^1), ci o obligație curentă derivată din încetarea raporturilor de serviciu.

Indică, că rata inflației pentru perioada 04 mai 2024 - 06 februarie 2025 în Republica Moldova a fost semnificativă, iar necompensarea acesteia constituie o încălcare a dreptului la proprietate garantat de art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO. Astfel, datele BNM evidențiază tendința ascendentă a ratei inflației:

Decembrie 2024: 6,97% (comparativ cu 4,2% în 2023);

Ianuarie 2025: 9,1% (cel mai mare nivel din august 2023);

Prognoza BNM pentru 2025: 7,3% rata medie anuală.

Prin urmare, suma de 5 360,10 lei reprezintă aplicarea corectă a ratei inflației asupra îndemnizației neachitate timp de aproximativ 9 luni, fiind calculată conform metodologiilor oficiale BNS.

Punctează apelantul că art. 46 din Constituție garantează dreptul la proprietate privată și protecția acesteia prin următoarele prevederi esențiale și anume dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sunt garantate. (2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

Art. 1 din Protocolul nr, 1 la CEDO stabilește că, Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poale fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dezvoltat o jurisprudență constantă prin care conceptul de „bunuri" din art. I Protocolul nr. 1 include: Creanțele asupra statului, inclusiv salarii. pensii, indemnizații de concediere și alte prestații sociale; Așteptările legitime privind plăți cuvenite în baza legii; Drepturile patrimoniale derivate din raporturile de serviciu public.

În speța de referință, îndemnizația de concediere a judecătorului constituie indubitabil un „bun" în sensul art. 1 Protocolul nr. 1, fiind o creanță asupra statului cu temei legal clar în art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995.

Susține, întrucât Statul este principalul garant al drepturilor omului acesta trebuie să se asigure că protecția proprietății este corespunzătoare. Conform jurisprudenței CEDO, obligațiile pozitive ale statului în materia proprietății includ stabilirea unor mecanisme legale care să permită respectarea drepturilor de proprietate, remedii adecvate în cazul încălcărilor, precum și protecția împotriva deprecierilor nejustificate ale valorii bunurilor. În speță, Curtea de Apel Centru avea obligația să adopte măsuri pentru a proteja valoarea reală a îndemnizației împotriva eroziunii cauzale de inflația semnificativă din perioada de întârziere.

Consideră că interpretarea restrictivă primei instanțe privind excluderea indemnizațiilor de concediere din compensarea inflației încalcă, prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil prin interpretarea eronată a legislației și prevederile art. 20 din Constituția RM - accesul liber la justiție și obținerea unei soluții juste.

Referința intimatului Curtea de Apel Centru pe marginea apelului. /f.d.146-148/.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză.

La data de 30 aprilie 2026 intimatul Curtea de Apel Centru, în persoana președintelui interimar Ghenadie Mîra, a depus referință la cererea de apel declarată de Sergiu Arnăut prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

A menționată că, la 25 aprilie 1995, conform Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 132 domnul Sergiu Arnăut a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

În baza Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 1707-111 din 27 februarie 2004, domnul Sergiu Arnăut a fost numit în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, unde a activat până la 04 mai 2024.

În perioada 12 decembrie 2017 - 21 decembrie 2023, Arnăut Sergiu, a fost suspendat în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, în temeiul prevăzut de art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/1995.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 208/17 din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Arnăut Sergiu de la Curtea de Apel Chișinău și s-a

dispus eliberarea domnului Arnăut Sergiu din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și k) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, din 4 mai 2024.

La 11 septembrie 2024, Președintele interimar al Curții de Apel Chișinău a emis ordinul 431-p, în conformitate cu care, în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea 544/1995 Cu privire la statutul judecătorului, s-a dispus calcularea și achitarea domnului Arnăut Sergiu, judecător în demisie, îndemnizația unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcția de judecător. În privința, perioadei suspendării din funcție, procedura a fost suspendată până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023. Ordinul menționat supra, în termenul și modul prevăzut de lege, a fost notificat destinatarului, la 16 septembrie 2024.

La 07 octombrie 2024, apelantul s-a adresat Curții de Apel Chișinău cu cererea prealabilă nr. 8805 cu privire la emiterea actului administrativ privind calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediul lunar pentru 29 ani compleți de activitate.

Prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285, notificată prin e-mail la 16 octombrie 2024, apelantului s-a comunicat că în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014, recursul declarat împotriva hotărîrii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărîrii judecătorești definitive. Totodată a fost informat că, decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, de aceea actul administrativ privind calcularea și achitarea indemnizație unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, urmează a fi emis prioritar după devenirea hotărâri judecătorești irevocabilă.

Prin Încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2025, a fost declarat inadmisibil recursul procurorului Inga Pascari împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023.

La 23 ianuarie 2025, Arnăut Sergiu s-a adresat Curții de Apel Centru cu cererea nr. 461 privind reluarea examinării cererii din 07 octombrie 2024 cu dispunerea calculării și achitării suplimentare a îndemnizației unice de concediere pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător și rata inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată.

Prin ordinul Președintelui interimar al Curții de Apel Centru cu nr. 57-p din 29 ianuarie 2025, s-a dispus calcularea și achitarea domnului Sergiu Arnăut îndemnizația unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțit salariului său mediu lunar pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător în condițiile prevăzute de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

Cu privire la rata inflației, prin scrisoarea nr. 4-35/1-190 din 04 februarie 2025, apelantul a fost notificat că cerințele în această parte sunt nejustificate și neimputabile Curții de Apel Centru.

La 25 martie 2025, Arnăut Sergiu s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu cerere de concretizare a pretențiilor și încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04.05.2024 - 06.02.2025 în legătură cu încălcarea termenului de plată a îndemnizației unice de concediere.

În acțiunea depusă, apelantul Sergiu Arnăut nu este de acord cu răspunsul nr. 435/1-190 din 04 februarie 2025 și solicită dispunerea încasării de la Curtea de Apel Centru în beneficiul

său a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 - 06 februarie 2025, în sumă de 5 360,10 lei.

Indică intimatul că la caz, apelantul și-a întemeiat cerința privind încasarea prejudiciului cauzat de rata inflației în baza prevederilor art. 145 din Codul muncii.

Consideră că, instanța de fond întemeiat a reținut că, cerința privind încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în legătură cu încălcarea termenului de plată a indemnizației unice de concediere, pe lângă faptul că este nejustificată, prin prisma normelor de drept, este lipsită și de temei juridic.

În subsidiar, prejudiciul survine ca urmare încălcării/neexecutării unei obligații, totodată norma legală specifică faptul că răspunderea pentru prejudiciu poate fi invocată cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației.

Contrar afirmațiilor apelantului precizează că, Curtea de Apel Centru (Chișinău) nu a refuzat achitarea îndemnizației pentru perioada de 07 ani în care apelantul a fost suspendat din funcția de judecător, dar a manifestat o diligență rezonabilă în situația în care Decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată în ordine de recurs, urmând a se expune Curtea Supremă de Justiție pentru a avea o hotărâre judecătorească irevocabilă și, prin urmare, a se evita prejudicierea uneia dintre părți.

Respectiv, din momentul în care prin Încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-449/24 din 15 ianuarie 2025, hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, Curtea de Apel Centru, prin emiterea Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025, a satisfăcut cerința privind achitarea îndemnizației pentru perioada suspendării din funcție a apelantului.

Or, prin prisma alin. (4) art. 2006 din Codul civil, în cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauza sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligentă rezonabilă în executarea obligației.

La caz, acțiunile autorității publice intimate din cadrul procedurii administrative au fost guvernate exclusiv de prevederile legale, or, potrivit art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014 privind finanțele publice și responsabilitățile bugetare, recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetar: suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești prevăzut la alin. (2) - (definitive).

Conform art. 21 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În acord cu prevederile art. 24 al. (4) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărâre de achitare ori de încetare a procesului penal sau în cazul anulării actelor care au servit drept temei pentru suspendarea sa din funcție în baza alin. (1^1), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorului care a plecat onorabil din sistem i se plătește o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani

complet lucrați în funcția de judecător. Totodată, în calculul indemnizației unice de concediere pentru judecătorul demisionat și reîntors în funcție se ia timpul activității în funcția de judecător de la data încetării ultimei demisii.

Potrivit prevederilor al. (5) art. 15 din Codul de executare, documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală, bugetelor unităților administrativ-teritoriale, precum și din contul autorităților/instituțiilor publice, se execută în conformitate cu procedura și termenele stabilite prin Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014.

Potrivit art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul suspendă executarea hotărârii în cazul strămutării de hotare, distrugerii de plantații și semănături, demolării de construcții sau de orice bun imobil, dezafectării incontestabile a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 81 din Codul administrativ stipulează că, în cazul în care actul administrativ individual al autorității publice depinde de un act, o operațiune preliminară sau de un raport juridic care trebuie constatat de o altă autoritate publică ori formează obiectul unei alte proceduri administrative sau judiciare pendinte, autoritatea publica suspendă procedura administrativă până la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operațiunii administrative respective sau până la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive.

La caz, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a lui Sergiu Arnăut și a fost eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău. Prin ordinul președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău nr. 431-p din 11 septembrie 2024, s-a dispus calcularea și achitarea lui Sergiu Arnăut a indemnizației unice de concediere din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani completi de activitate în funcția de judecător, iar procedura administrativă privind calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, în acord cu prevederile art. 68 al. (2^1) din Legea nr. 181/2014, a fost suspendată până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023, operațiunea de suspendare fiind notificată apelantului în modul prevăzut de lege, prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285.

Raportând normele citate la speță, instanța de fond întemeiat a reținut că autoritatea intimată, potrivit prevederilor art. 7-8 din Codul administrativ, în calitate de autoritate publică, a acționat potrivit legii.

Referitor la argumentele apelantului privind eroarea de interpretare a art. 145 Codul muncii și analogia prevederilor, cu solicitarea de achitare a prejudiciului ca urmare a evoluției indicelui prețurilor de consum (rata inflației), precizează că atât pct. 3 privind Modul de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, cât și art. 67 - 68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, stabilesc exact cazurile când urmează a fi achitate despăgubirile solicitate, precum și documentele ce obligă statul de a efectua plățile, cu aplicarea coeficientului de inflație.

Astfel că, cerința apelantului privind încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în legătură cu încălcarea termenului de plată a îndemnizației unice de concediere, pe lângă faptul că este nejustificată, prin prisma normelor de drept enunțate supra, este lipsită și de temei juridic.

Suplimentar a solicitat examinarea acțiunii în lipsa reprezentantului Curții de Apel Centru cu informarea despre soluția adoptată.

Admisibilitatea apelului.

Conform fișei de repartizare repetată a dosarului, la 16 februarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Gorlenco Inga.

Articolul 236. Codul administrativ *Examinarea admisibilității apelului*

(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Articolul 231 Codul administrativ *Apelul.*

(1) Hotărârile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.

Articolul 232 Codul administrativ *Depunerea apelului*

(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.

(2) Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Din materialele cauzei urmează că hotărârea contestată a fost pronunțată la data de 13 mai 2025 (f.d.83), cererea de apel nemotivată a fost depusă la 12 iunie 2025. (f.d.88).

Hotărîrea motivată a fost expediată apelantului la data de 22 iulie 2025 (f.d.107), apelul motivat a fost depus la data de 20 august 2025. (f.d.111-113).

Astfel, Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Articolul 233 Cod administrativ *Forma și conținutul cererii de apel*

(2) Cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud a stabilit că cererea de apel și motivarea apelului au fost semnate de către avocata Nina Garștea, care acționează în interesele apelantului Arnăut Sergiu, în baza mandatului seria/nr. MA 2244561 (f.d. 79).

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele participanților la proces în cadrul judecării apelului.

Articolul 239 Cod administrativ *Procedura soluționări cererii de apel*

(*2) Participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.*

Cererea de apel a fost examinată în lipsa **apelantului Sergiu Arnăut** și **intimatului Curtea de Apel Centru (Chișinău)**, care, fiind legal citați despre data, ora şi locul judecării cauzei, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat și nu au comunicat motivele neprezentării lor.

Totodată, prin referința depusă la data de 30 aprilie 2026 intimatul Curtea de Apel Centru (Chișinău), a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Curții de Apel Centru cu informarea despre soluția adoptată. /f.d.146-148/.

La data de 19 iunie 2026, avocata Nina Garștea, în interesele apelantului Arnăut Sergiu, a expediat pledoariile. /f.d.153-156/.

În prezența datelor de citare legală, ținînd cont de cererea de examinare în lipsă, în temeiul art.239 alin.(2) Cod administrativ, Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud a dispus examinarea în lipsa părților.

Aprecierea instanței de apel.

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud conchide că apelul este admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

Articolul 194. Cod administrativ *Limitele examinării judiciare*

(1) În procedura în prima instanță, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Articolul 195 Cod administrativ Aplicarea suplimentară a prevederilor

Procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

Articolul 219 Cod administrativ Asigurarea protecției efective a drepturilor

(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ *Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.*

Articolul 225. Cod administrativ *Limitele controlului judecătoresc*

(1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Articolul 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ *Deciziile instanței de apel*

Examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: a) respinge apelul.

Articolul 239 Codul de procedură civilă *Hotărârea judecătorească*

Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Litigiul în cauză este obiectul controlului judiciar în contenciosul administrativ, așa cum reclamantul solicită încasarea din contul Curții de Apel Chișinău a sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în mărime de 5 360,10 lei pentru perioada 04 mai 2024-06 februarie 2025, în legătură cu încălcarea termenului de plată a indemnizației unice de concediere.

Respectarea procedurii prealabile.

Articolul 19. Cod administrativ *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 208. Cod administrativ *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Articolul 164. Cod administrativ *Depunerea cererii prealabile*

(1) Cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, la autoritatea publică emitentă.

(2) Autoritatea publică emitentă este:

b) în cazul prevăzut la art. 162 alin. (3) lit. b) – autoritatea publică care a respins emiterea actului administrativ individual.

Articolul 165. Cod administrativ *Termenul pentru depunerea cererii prealabile*

(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

(2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Articolul 209. Cod administrativ *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

(2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în Pagină din termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud reține, că accesul reclamantului Sergiu Arnăut la justiție a fost asigurat, dat fiind că reclamantul a respectat calea prealabilă prejudiciară de soluționare a litigiului, în conformitate cu prevederile art.164 Cod administrativ, așa cum la 07 octombrie 2024 a depus cerere prealabilă /f.d.22-23/, la care a primit răspunsul din numele Curții de Apel Chișinău nr.4-35/4-2285 din 16 octombrie 2024 /f.d.24/, depunând acțiunea în judecată în termenul specificat la art. 209 Cod administrativ.

Ulterior, la 23 ianuarie 2025, Sergiu Arnăut a depus în adresa Curții de Apel Centru o cerere prealabilă, solicitând reluarea examinării cererii din 07 octombrie 2024, cu dispunerea calculării și achitării suplimentare a indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător și a inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată. (f.d. 65).

La 04 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a emis răspunsul nr. 4-35/1-190, prin care a comunicat că, în contextul solicitărilor menționate, se expediază copia Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025 cu privire la achitarea îndemnizației pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător. În rest, solicitarea privind calcularea și achitarea inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată urmează a fi respinsă ca fiind nejustificată și neimputabilă Curții de Apel.

Este de menționat că, la 25 martie 2025 Sergiu Arnăut a depus cerere privind renunțarea la cerința de bază prin care s-a solicitat obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil. Astfel, procesul intentat la cererea de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil a fost încetat. Reclamantul Arnăut Sergiu prin prezenta cerere de apel este rezervată supra respingerii de către instanța de

contencios administrativ ca neîntemeiată a acțiunii de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind încasarea prejudiciului, ne fiind contestată soluția instanței de încetare a procesului intentat la cererea de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

Cu referire la fondul acțiunii în contencios administrativ.

Din lucrările dosarului s-a constatat, că la 25 aprilie 1995, în temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 132, Sergiu Arnăut a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău. (f.d.1 dosar administrativ).

În temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 1707-111 din 27 februarie 2004, Sergiu Arnăut a fost numit în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău. (f.d.2 dosar administrativ).

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813/36 din 12 decembrie 2017 a fost admis demersul Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea lui Sergiu Arnăut din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive în cauza respectivă. (f.d.3 dosar administrativ).

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2022, Sergiu Arnăut, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (2) lit. d) și art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal a fost achitat pe motiv că fapta nu a întrunit elementele componenței infracțiunii incriminate. (f.d.14-15 dosar administrativ).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023, instanța a admis apelul Procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilia Selivestru, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2022 din alte motive decât cele invocate, casând hotărârea în latura penală, rejudecând cauza cu pronunțarea unei noi soluții în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Sergiu Arnăut s-a achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Sergiu Arnăut a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (1) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Sergiu Arnăut a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Sergiu Arnăut a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (f.d.16- 18 dosar administrativ).

La 21 decembrie 2023, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu nr. 558/37, s-a anulat suspendarea din funcție a judecătorului Sergiu Arnăut de la Curtea de Apel Chișinău și s-a dispus reluarea de către Sergiu Arnăut, a activității de judecător la Curtea de Apel Chișinău (f.d.5 dosar administrativ).

Astfel că, în perioada 12 decembrie 2017 - 21 decembrie 2023, Sergiu Arnăut a fost suspendat în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 208/17 din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Sergiu Arnăut de la Curtea de Apel Chișinău și s-

a dispus eliberarea domnului Sergiu Arnăut din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și k) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, din 4 mai 2024. (f.d.10-12 dosar administrativ).

La 11 septembrie 2024, Președintele interimar al Curții de Apel Chișinău a emis ordinul 431-p, în conformitate cu care, în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, s-a dispus calcularea și achitarea domnului Sergiu Arnăut, judecător în demisie, indemnizația unică de concediere 13 egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcția de judecător. (f.d.19 dosar administrativ).

La 07 octombrie 2024, reclamantul s-a adresat Curții de Apel Chișinău cu cererea prealabilă nr. 8805 cu privire la emiterea actului administrativ privind calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediul lunar pentru 29 ani compleți de activitate. (f.d.22-25 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285 din 16 octombrie 2024, reclamantului i s-a comunicat că, în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014, recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare, suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești definitive. Totodată, reclamantul a fost informat că decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, motiv din care, în acord cu prevederile legale, actul administrativ privind calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, urmează a fi emis prioritar după devenirea hotărâri judecătorești irevocabilă (f.d.26 dosar administrativ).

La 23 ianuarie 2025, Sergiu Arnăut a depus în adresa Curții de Apel Centru o cerere prealabilă, solicitând reluarea examinării cererii din 07 octombrie 2024, cu dispunerea calculării și achitării suplimentare indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător și a inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată (f.d.65).

La 04 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a emis răspunsul nr. 4-35/1-190, prin care a comunicat că, în contextul solicitărilor menționate, se expediază copia Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025 cu privire la achitarea îndemnizației pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător. ***În rest, solicitarea privind calcularea și achitarea inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată urmează a fi respinsă ca fiind nejustificată și neimputabilă Curții de Apel Centru.*** (f.d. 64).

Instanța atestă că reclamantul Sergiu Arnăut nu este de acord cu răspunsul nr. 4-35/1-190 din 04 februarie 2025 și solicită dispunerea încasării de la Curtea de Apel Centru în beneficiul său a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025, în sumă de 5 360,10 lei.

Instanța de apel reține că, reclamantul și-a întemeiat cerința privind încasarea prejudiciului cauzat de rata inflației în baza prevederilor art. 145 din Codul muncii, invocând că indemnizația de concediere pentru judecători constituie o plată derivată de muncă specifică, cu caracter compensatoriu pentru activitatea realizată.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Sud, în limitele cererii de apel, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta

urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Articolul 3. Cod administrativ *Scopul legislației administrative*

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 5. Cod administrativ *Activitatea administrativă*

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 7. Cod administrativ *Autoritățile publice*

Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Articolul 8. Cod administrativ *Regimul de putere publică*

Regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

Articolul 10. Cod administrativ *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. Cod administrativ *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi: a) *acte defavorabile* – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Articolul 17. Cod administrativ *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20. Cod administrativ *Acțiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 21. Cod administrativ *Legalitatea*

(2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

(3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Articolul 22. Cod administrativ *Cercetarea din oficiu*

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

(2) Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Articolul 39. Cod administrativ *Accesul liber la justiție*

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 81 Codul administrativ *Suspendarea procedurii administrative*

(1) În cazul în care actul administrativ individual al autorității publice depinde de un act, o operațiune preliminară sau de un raport juridic care trebuie constatat de o altă autoritate publică ori formează obiectul unei alte proceduri administrative sau judiciare pendinte, autoritatea publica suspendă procedura administrativă până la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operațiunii administrative respective sau până la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive.

Articolul 93. Cod administrativ *Sarcina probațiunii*

(1) Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Articolul 189. Cod administrativ *Înaintarea acțiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Articolul 191. Cod administrativ *Competența jurisdicțională pentru acțiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. Cod administrativ *Competența teritorială pentru acțiunea în contencios administrativ*

(1) Acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, ulterior Judecătoria Chișinău, sediul Centru, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art.191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul Arnăut Sergiu cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Articolul 207. Cod administrativ *Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ*

(1) Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Articolul 224. Cod administrativ *Hotărârile instanței de judecată*

(1) Examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

Articolul 24 Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

(4) În cazul prevăzut la alin.(1) lit. a), dacă nu a fost probată vinovăţia judecătorului sau a fost pronunţată o hotărâre de achitare ori de încetare a procesului penal, sau în cazul anulării actelor care au servit drept temei pentru suspendarea sa din funcţie în baza alin. (1^1), suspendarea din funcţie încetează şi judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

Articolul 26 Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

(3) Judecătorului care a plecat onorabil din sistem i se plăteşte o indemnizaţie unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulţirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucraţi în funcţia de judecător. Totodată, în calculul indemnizaţiei unice de concediere pentru judecătorul demisionat şi reîntors în funcţie se ia timpul activităţii în funcţia de judecător de la data încetării ultimei demisii.

Articolul 15 Codul de executare *Prezentarea documentului executoriu spre executare*

(5) Documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor băneşti din contul bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, fondurilor asigurărilor obligatorii de asistenţă medicală, bugetelor unităţilor administrativ-teritoriale, precum şi din contul autorităţilor/instituţiilor publice, se execută în conformitate cu procedura și termenele stabilite prin Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014.

Art. 435 Codul de procedură civilă *Efectul suspensiv al recursului*

(1) *Recursul suspendă executarea hotărârii în cazul strămutării de hotare, distrugerii de plantaţii şi semănături, demolării de construcţii sau de orice bun imobil, dezafectării incontestabile a mijloacelor băneşti din contul bugetelor componente ale bugetului public naţional şi din contul autorităţilor/instituţiilor bugetare, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.*

Articolul 145 Codul muncii *Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului*

(1) Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reţinerea acestuia a constituit cel puţin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar.

(2) Compensarea prevăzută la alin. (1) se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflaţiei calculat în modul stabilit.

(4) Modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se stabileşte de Guvern, de comun acord cu patronatele şi sindicatele.

Regulamentul privind modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003

Pct. 1 *Prezentul Mod de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, denumit în continuare Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare, este elaborat în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002, în scopul asigurării recuperării pierderii de către angajaţi a unei părţi din salariu, cauzate de majorarea preţurilor*

şi tarifelor la mărfurile de consum şi la servicii, care a avut loc în perioada reţinerii achitării acestuia.

Potrivit pct. 2 *Compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează de către toate întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile din sectorul real şi sectorul bugetar, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat, dacă reţinerea a durat o lună calendaristică şi mai mult după expirarea lunii următoare lunii pentru care urma să fie plătit.*

Pct. 3 *Este supusă indexării suma salariului calculat pentru luna respectivă, cuvenită angajatului spre achitare după reţinerea impozitelor, cotelor de asigurare de stat obligatorii, primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi altor plăţi obligatorii, indiferent de faptul dacă această sumă constituie salariul pentru timpul efectiv lucrat sau salariul mediu păstrat în cazurile prevăzute de legislaţie.* ***Nu vor fi supuse indexării: indemnizaţiile de concediere*** *şi salariul mediu păstrat pe perioada în care persoana în cauză nu este angajată; compensaţia pentru concediul nefolosit; suma ajutorului material; sporurile şi suplimentele la salariu, care se plătesc în loc de diurnă.*

Articolul. 2006 Codul civil *Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o persoană cu funcţie de răspundere*

(4) *În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.*

Articolul 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014 privind finanțele publice și responsabilitățile bugetare

Recursul declarat împotriva hotărârii judecătoreşti definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor băneşti din contul bugetelor componente ale bugetului public naţional şi din contul autorităţilor/instituţiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătoreşti prevăzut la alin. (2) - (definitive).

Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud reține că, prin acțiunea depusă, reclamantul Arnăut Sergiu a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

Suplimentar, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud statuează că, reclamantul Arnăut Sergiu este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

În cele ce succed, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud reiterează că, reclamantul Arnăut Sergiu înaintând prezenta acțiune solicită dispunerea încasării de la Curtea de Apel Centru în beneficiul său a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025, în sumă de 5 360,10 lei.

Instanța de fond a reținut ca fiind aplicabile speței mai multe norme legale și anume art. 145 din Codul muncii care reglementează compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului și prevederile pct. 1-3 al Regulamentului privind modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 care indică că *nu vor fi supuse indexării:* ***indemnizaţiile de concediere****.*

Prin urmare, norma legală menționată instituie un impediment expres în compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului și sub aspect sunt de reținut ca plauzibile argumentele intimatului Curții de Apel Centru, precum că cerința reclamantului privind încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în legătură cu încălcarea termenului de plată a indemnizației unice de concediere, pe lângă faptul că este nejustificată, prin prisma normelor de drept, este lipsită și de temei juridic.

Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud este solidar cu poziția instanței de fond, că prejudiciul survine ca urmare încălcării/neexecutării unei obligații, totodată norma legală specifică faptul că răspunderea pentru prejudiciu poate fi invocată cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei (art. 2006 alin. (4) din Codul civil).

Instanța de fond just a constatat că, Curtea de Apel Centru (Chișinău) nu a refuzat achitarea îndemnizației pentru perioada de 07 ani în care reclamantul a fost suspendat din funcția de judecător, dar, în temeiul art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014 privind finanțele publice și responsabilitățile bugetare, a manifestat o diligență rezonabilă în situația în care Decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată în ordine de recurs, urmând a se expune Curtea Supremă de Justiție pentru a avea o hotărâre judecătorească irevocabilă și, prin urmare, a se evita prejudicierea uneia dintre părți. Respectiv, din momentul în care prin Încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-449/24 din 15 ianuarie 2025, hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, Curtea de Apel Centru, prin emiterea Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025, a satisfăcut cerința privind achitarea îndemnizației pentru perioada suspendării din funcție a reclamantului.

În speță, se reține că, în baza hotărîrii Consiliului superior al Magistraturii din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a lui Sergiu Arnăut și a fost eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău. Prin ordinul președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău nr. 431-p din 11 septembrie 2024, s-a dispus calcularea și achitarea lui Sergiu Arnăut a indemnizației unice de concediere din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcția de judecător, iar procedura administrativă privind calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, în acord cu prevederile art. 68 al. (2^1) din Legea nr. 181/2014, a fost suspendată până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023, operațiunea de suspendare fiind notificată reclamantului prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285.

Cu referire la argumentul apelantului precum că indemnizația de concediere nu constituie o „dezafectare incontestabilă” în sensul art. 68 alin. (2^1), ci o obligație curentă derivată din încetarea raporturilor de serviciu, este de notat într-adevăr dreptul la indemnizația de concediere își are temeiul în încetarea raporturilor de serviciu, însă această împrejurare nu modifică natura obligației de plată stabilită prin hotărîre judecătorească și nici din sursa din care urmează a fi executată aceasta.

Or, art. 68 din Legea nr. 181/2014 nu condiționează aplicarea procedurii speciale de natura juridică a obligației care a determinat plata și nici nu exclude obligațiile de plată care rezultă din

raporturile de muncă sau de serviciu. Criteriul relevant îl constituie faptul că executarea documentului executoriu presupune dezafectarea unor mijloace bănești din contul unei autorități sau instituții bugetare. Calificarea indemnizației de concediere drept o obligație curentă a angajatorului nu este incompatibilă cu calificarea executării acesteia drept o dezafectare incontestabilă a mijloacelor bănești în sensul art. 68 Lege. Cele două noțiuni se referă la aspecte juridice diferite: prima caracterizează temeiul și originea obligației, iar cea dea doua privește modalitatea și consecința executării obligației asupra mijloacelor bănești ale autorităților bugetare.

De altfel, instanța de apel consideră necesar de a preciza că, suspendarea în cauza dată a reprezentat o măsură temporară menită să întrerupă procedura administrativă, până la clarificarea raportului juridic care trebuia constatat de instanța de judecată supremă și de care a depins actul administrativ solicitat de reclamant. De altfel, la cazul dedus judecății a intervenit un incident de procedură care a stat la baza suspendării procedurii administrative privind calcularea și achitarea îndemnizației de concediere pe perioada suspendării din funcție, judecătorului nefiindu-i refuzată calcularea și achitarea acestor plăți, însă, ținând cont de circumstanțe concrete ale cauzei în raport cu cadrul normativ aplicabil, ***s-a dispus suspendarea până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți.***

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 145 din Codul muncii, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud reține că, a fost stabilit cu certitudine că Curtea de Apel Centru nu a refuzat în achitarea reclamantului a plăților cuvenite, însă din cauza nedefinitivării actului în baza căruia organul administrativ era în drept să efectueze plățile necesare s-a dispus suspendarea până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți.

În acest context sunt rezonabile prevederile art. 2006 alin. (4) din Codul civil, care reglementează o formă specială și distinctă de răspundere delictuală a autorităților publice și anume răspunderea pentru neexecutarea obligațiilor specifice de protecție împotriva anumitor riscuri, însă, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. Iar, partea reclamantă trebuie să demonstreze culpa autorității publice și că prejudiciul s-a produs din cauza inacțiunilor acesteia. Totodată autoritatea publică trebuie să demonstreze că a luat toate măsurile rezonabile pe care un organ administrativ diligent le-ar fi luat în aceleași circumstanțe.

La caz, autoritatea publică urmează a fi evaluată nu prin criterii subiective, ci prin **standardul obiectiv al unei autorități model**, eficiente și organizate corespunzător, dacă instituția a depus toate eforturile rezonabile pe care legea, știința și bunele practici tehnice le impuneau în acel moment pentru a evita riscul. Conduita părții pîrîte este, în principiu, comparată in abstracto, cu cea a unui bun gospodar ”Bonus pater familias”, a unui om diligent. Dacă neexecutarea se datorează unor împrejurări străine lui, debitorul nu este răspunzător (fapta creditorului, forţa majoră, cazul fortuit, etc.)

Prin urmare, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează că prima instanță, apreciind cumulativ circumstanțele de fapt constatate și normele legale incidente, a ajuns în mod întemeiat la concluzia că activitatea administrativă a autorității publice pârâte este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației. Din aceste considerente, argumentele invocate în apel nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond și nu justifică casarea hotărârii contestate.

În aceste condiții, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud constată că la examinarea cererii depusă de Arnăut Sergiu, autoritatea pârâtă a respectat limitele competenței prevăzute de lege, iar refuzul efectuării plăților solicitate a fost unul justificat în raport cu impedimentele existente.

Totodată, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, observă că instanța de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor reclamantului.

Reieșind din cele enunțate, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud învederează că soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanţa de fond, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ formulată de Arnăut Sergiu, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ.

În consecință, Completul de judecată specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor părții apelante, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, or, conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant are obligația de a proba faptele pe care își întemeiază pretențiile", ceea ce nu s-a realizat în acest caz. Astfel toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Sud conchide asupra respingerii apelului declarat de Sergiu Arnăut și menținerii fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 mai 2025.

Conducându-se de prevederile art. 224, art.240 alin. (1) lit. a), art. 251 alin. (2) Cod administrativ, Completul de judecată,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de către Sergiu Arnăut.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 mai 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului.

Decizia este executorie de la pronunțare, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 luni de la pronunțarea deciziei motivate.

Președintele completului de judecată, judecător Evgheni BANCOV

Judecătorii Andrei SCRIPCENCO

Inga GORLENCO